

Uçurum Çiçeđi

– gölge06 · 03 Haziran 2016

Kar suyu içerdı o kasabanın çocukları
Ergen kızlar;
Tahta çeyiz sandıklarında oyalı tülbent biriktirirdi
Ki çoğu çeyizini bırakır
Sevdiđi ile kaçardı
Arkalarından üç gün üç gece ağıt yakardı
Anneleri...

O kasabanın gündüzü çöl sıcağı,
Gecesi zemheri olurdu
Asık suratlıydı babalar
Çocuklar erkenden uyurdu

Ben seni düşünürdüm, o yoksul öğrenci evinde
Senden başka hiçbir kadın düşünmeye değmezdi
Aşk deyince, ilk aklıma gelen din sen
Senden başka hiç bir kadın...
Beni aşka ikna edemezdi

Şelalelerde yıkanmak tı sana sevdalanmak
Sırtlanıp mavzeri dağa çıkmaktı
Ela gözlerin için, o kasabayı yakmaktı

Bir uçurum çiçeđi idin, herkesin koklamak istediđi
Meyveleri salkım saçak bir bahçe idin
Yaban ellerin hoyratça girmeyi düşlediđi

Yolunu keserdi toprak ağaları
Marabalar kösnül uykularda seni düşlerdi
Topuklarına halhal
Bileklerine burma bilezik döşerler di
Bilmem kaç dönüm toprak bahşederler di ayaklarının bastığı yere
Bense bir çay bile içiremez dim sana
O yoksul öğrenci evinde

Efsunlu derlerdi sana
Ela gözleriyle baktığını büyüleyen
Kimilerinin delirdiği söylenirdi
Akıllara zarar güzelliğinden

Bazen gece yarısı çalar dın kapımı
Kirpilerin ıslak olurdu
Parmak uçlarımla silerdim göz yaşını
Bir ekmeği bölüşür gibi üleşir dik günahları
Dalgaların vurduğu bir sahil olurdu, tek kişilik yatağım
Besmelesiz yemek gibi doyurmazdı beni
O vişne çürüğü dudakların

Özledin mi diye sorardın
“toprak yağmur u özlemez mi” derdim
Gülerdin

Güvercin uykusunda uyurdun kollarımda
Sabaha karşı
Geldiğin ayak izlerine basarak usulca giderdin
Gün ağarınca seni sorardı o kasabanın vahşileri
Vururlardı
Vururlardı
Sedef saplı hançerlerini gırtlığıma dayarlardı
Susardım...

Son olsun derlerdi, bu son
Bilirdim son olmadığını
Bilirdim sonumuz olmadığını
Susardım...